

[Arne Bjerregaard]

nedrustning som muligt, og at jeg ønsker så megen begrænsning af våbenproduktion her i Danmark som vel muligt.

Under alle omstændigheder må vi blankt afvise det lovforslag, som er fremsat. Vi kunne ønske, at forslaget gik i den anden retning.

Dohrmann (FP):

For kort tid siden var folketinget temmelig optaget af et socialdemokratisk forslag, der gik ud på, at man skulle begynde at tage temmelig store hensyn til skibsværfterne i Nakskov og Helsingør. Den socialdemokratiske ordfører var lige ved at græde heroppe på talerstolen, da han omtalte den katastrofe, der kunne ske i de to byer, såfremt man ikke kunne holde værfterne i gang, og sagde, at man derved risikerede, at mange, mange tusinde blev arbejdsløse.

Jeg kan ikke lade være med at undre mig i dag, når vi så hører den konservative minister og ordførerne helt ned til det mindste parti tage afstand fra det forslag, som fremskridtspartiet har fremsat, og som ville betyde – såfremt det blev vedtaget – at vi f.eks. kunne få lov til at bygge nogle af de u-både, som bliver bygget andre steder i verden.

Jeg kan forstå dem, der har den holdning, at al våbenfabrikation, alt forsvar, alt militær bør afskaffes, dem kan jeg forstå, og dem kan jeg respektere, men jeg kan ingen respekt have for de hyklere, der støtter militæret fuldt ud, og som køber våben i udlandet og giver bidrag til de lande, som køber våben i udlandet, og så samtidig vil afskære danskerne fra at fremstille dem. Det er dobbeltmoral, så det klodser. Det er hykleri, og det har ingen steder hjemme. Det er landsskadeligt, og det er mange ting mere.

Hvis man har den holdning, at vi intet militær skal have, så er det i orden, synes jeg, men at sige, at vi kan være medlem af NATO, og at vi kan købe våben i udlandet, samtidig med at man fornægter, at danskere skulle have lov til at fremstille dem, har ingen steder hjemme, det er omsvøb. Derfor synes jeg ærlig talt, man skulle tænke sig meget grundigt om, særlig i regeringspartierne.

Jeg husker tydeligt, dengang vi købte F-16 flyene, hvordan man slog sig for brystet, fordi det var lykkedes at få placeret en hel del ordrer her i landet; det var man meget stolt over. Hvad er forskellen imellem at producere

til F-16 flyene og at bygge u-både? Jeg vil gerne have, ministeren giver mig et svar på det, for jeg synes, det er fuldstændig meningsløst, det her, også fordi – og det skal ses i sammenhæng med, at der senere kommer et radikalt forslag til behandling – man ikke kan sætte grænsen nogen steder.

Derfor synes jeg, den behandling, dette lovforslag får, er under al kritik, og den foragt, jeg føler for den, kan faktisk ikke udtrykkes med ord.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg vil henstille, at ord som landsskadelig ikke anvendes under debatten.

Knud Lind (FP):

Når jeg i dag ikke taler med den sædvanlige glød i stemmen, skyldes det, at jeg er pacifist og helst så, at alverdens våben blev destrueret aldeles omgående.

Når jeg alligevel er ordfører, er det, fordi jeg foruden at være pacifist er realistisk. Dermed har jeg også givet forskellen mellem en realistisk pacifist og en radikal. En realistisk pacifist vurderer de faktiske, virkelige forhold her og nu, som de er. De faktiske forhold i verden af i dag er, at stormagterne opruster for fuld kraft. De afrikanske stater benytter deres nyvundne selvstændighed til at købe våben for at bekrige hinanden eller føre borgerkrig. Iran og Irak er i krig, og de vestlige lande køber gerne deres olie, så de kan fortsætte krigen. Iran har endog fået tildelt en større andel af oliesalget. Golfstaterne opruster som aldrig før af frygt for, at krigen mellem Iran og Irak skal brede sig. Cubanske lejetropper huserer i Angola. Sovjetiske våben flyder i en livlig strøm til El Salvador. I Afghanistan myrder Sovjetunionen løs i fredens tjeneste. Hvis modstandsbevægelsen i Afghanistan skal gøre sig håb om at fordrive Sovjetunionen og gøre landet frit for kolonimagten, ja, så behøver det undertrykte folk våben. Hvis det er stormagterne, der skal sælge dem disse våben, så er salget altid forbundet med politiske klausuler, f.eks. et krav om militære baser m.v.

Det samme gør sig ikke gældende for lille Danmark. Vi må i dag konstatere, at der er et hykleri inden for spørgsmålet om salg af våben. Hykleriet har i særdeleshed givet sig til kende i perioden med socialdemokratiske regeringer, som har administreret reglerne på